

Милістю мила...

Анатолій Клименко

Милістю мила,
Завзяттям багата.
Стежкою вузькою
Йдеш ти крилато.

Поступом, кроками
З біллю і стогоном
Крила свої розпрвляєш
Над спогадом.

Скільки вже пройдено,
Скільки не дійдено.
Треба ще крила зміцнити
Надійно нам.

Раптом життя перетнеться
Із прірвою, —
Крила розправиш
Над вічністю сірою.
Хай у падінні, а може на злеті,
Крила зміцніють, послужть планеті.

Хай буде гірко,
А ще мабуть холодно.
Подихом теплим дихнеш ти
Над мороком.

07.24